

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund er aftalen af 9. marts 1992 mellem regeringen og Socialdemokratiet om tilslutningsvilkår for vindmøller og decentrale kraftvarmeværker og udligning i forbindelse hermed i elsektoren.

Aftalens ordlyd er følgende:

»I forbindelse med behandlingen af L 235 om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. og lov om elforsyning samt med henvisning til tilsvarende problemer for især de mindre decentrale kraftvarmeværker fastsættes der inden 1. juni 1992 regler, hvorefter vindmøller og decentrale kraftvarmeværker alene skal betale for tilslutning til 10 kV-nettet. Udbygningen af dette skal således være en opgave for elsektoren som sådan, således at det ikke kun skal kunne fungere som et distributionsnet, men også som et effektivt opsamlingsnet for el.

Energiministeren opfordrer Elsam og Elkraft til inden 1. juni 1992 at træffe beslutning om at etablere en økonomisk udligningsordning i hhv. Elsam og Elkraft for påvirkningen af vindmøller og decentrale kraftvarmeværker svarende til princippet bag udligningen i brændselspriserne mellem kraftværkerne. For vindmøllernes vedkommende er det den totale økonomiske belastning for de pågældende kraftværksområder, der skal være grundlaget for udligningen, hvorimod det for de decentrale kraftvarmeværker alene skal være konsekvensen af den ovenfor i elværksregie gennemførte netforstærkning, der skal være grundlaget for udligningen.

Om nødvendigt fremsætter energiministeren lovforslag til sikring af gennemførelsen af ovenstående til oktober 1992.«

Formålet med dette ændringsforslag til elforsyningsloven er således at sikre en lovmæssig baggrund for gennemførelsen af aftalen af 9. marts 1992 mellem regeringen og Socialdemokratiet, for så vidt angår omkostninger for decentrale kraftvarmeværkers tilslutning til elforsyningsnettet.

Regler om fordeling af omkostninger for vindmøllers tilslutning til elforsyningsnettet fastsættes i lov-

forslag nr. 235 om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. og lov om elforsyning.

Baggrunden for lovforslaget er, at erfaringerne for udbygning med decentral kraftvarme viser, at der kan være meget anseelige prisforskelle for decentrale kraftvarmeværkers tilslutning til elnettet afhængig af afstanden til elnettet samt eventuel netforstærkning. Der er således ikke altid en naturlig sammenhæng mellem værkets størrelse og omkostninger til nettilslutning.

Ved et decentralt kraftvarmeværk skal her forstås et anlæg, der primært er dimensioneret efter at skulle dække et givent varmebehov herunder procesvarme.

Et decentralt kraftvarmeværk kan være geografisk placeret sådan, at såfremt tilslutningen skal finde sted uden uacceptable forstyrrelser på elnettet, må der enten gennemføres netforstærkninger, eller der må foretages en uforholdsmæssig lang kabelføring til et net med større kapacitet. Dette kan være forbundet med høje omkostninger for det enkelte værk, idet alle omkostninger, der er forbundet med det decentrale kraftvarmeværks tilslutning til elnettet, i dag typisk afholdes af værket.

Såfremt netforstærkning er nødvendig, vil omkostningerne hertil kunne hindre en udbygning med decentrale kraftvarmeværker.

Problemet gør sig især gældende for de mindre værker (op til 5–7 MW). Dette hænger sammen med, at tilslutningsomkostningen her vejer tungere i forhold til det samlede projekts omkostninger, men også at større værker lokaliseres i større bysamfund, hvor muligheden for adgang til et relativt mere robust elnet er langt større.

Ifølge lovforslaget skal decentrale kraftvarmeværker alene betale for tilslutning til 10–20 kV-nettet. Store værker vil almindeligvis blive tilsluttet elnet med højere spænding. I lovforslaget er der ikke fastsat en øvre MW-grænse for, hvilke værker der skal omhandles af lovforslaget. Det vurderes, at der ikke er behov herfor, idet større værker som hovedregel med prismæssig fordel vil kunne tilsluttes et net med højere spænding end de i lovforslaget omhandlede 10–20 kV-net. Endvidere er det vanskeligt generelt at